

Zlatko Škorić

(Zagreb, 27. srpnja 1941. — Zagreb, 23. svibnja 2019.)

U 78. godini života, nakon duge i teške bolesti, preminuo je proslavljeni vratar i sudionik Olimpijskih igara 1964. godine u Tokiju Zlatko Škorić.

Športsku karijeru započeo je u zagrebačkom Elektrostroju 1955. godine. Mlad i talentiran brzo je napredovao, pa je vrlo brzo zapeo za oko stručnjacima zaduženim za pronalaženje i otkrivanje talenata. Već 1958. godine počinje braniti za prvu momčad, a ubrzo se našao i na širem popisu izbornika omladinske reprezentacije Jugoslavije. Dinamovi stručnjaci pratili su ga budnim okom, jer se radilo o neospornom talentu. Čekao se samo pogodan trenutak kad će Škorić prijeći u Maksimir.

Prvi vratar Dinama Gordan Irović spremao se 1960. godine za odlazak u inozemstvo. Čelni ljudi Dinama iskoristili su priliku da Zlatka dovedu u svoje redove. Devetnaestogodišnjem mladiću ispunio se dječjački san. Pred njime je bila lijepa budućnost, dobio je priliku uspjeti i on je to iskoristio na najbolji mogući način.

Dinamo je s njim riješio pitanje vratara za duže razdoblje, a vrlo brzo uslijedio je i poziv za nastup u mladoj reprezentaciji Jugoslavije. Za A reprezentaciju branio je od 1964. do 1966. u osam navrata — debitirao je u Nišu 1. travnja 1964. u prijateljskoj utakmici protiv Bugarske (1-0), a od dresa reprezentacije oprostio se u Zagrebu 8. svibnja 1966. godine u prijateljskoj utakmici protiv Mađarske (2-0). Sudionik je Olimpijskih igara 1964. godine u Tokiju.

U dresu Dinama Zlatko Škorić je odigrao 325 utakmica. Osvojio je kup Jugoslavije u sezonama 1962./63., 1964./65. i 1968./69. Velikog udjela u osvajanju ovih vrijednih trofeja imao je upravo Škorić. U to vrijeme Dinamo je zasigurno imao najbolju obranu u ligi.

Sa Zlatkom Škorićem na голу, Dinamo je 1967. godine postigao najveći uspjeh u povijesti postavši pobjednik Kupa velesajamskih gradova. U finalu su igrane dvije utakmice. U prvoj u Zagrebu Dinamo je pobijedio Leeds United 2-0., a u uzvratu je završilo 0-0. Golemi doprinos ovom velikom uspjehu dao je upravo Škorić.

Maksimir napušta 1969. godine i odlazi u francuski Avignon. Međutim, ubrzo pristupa ljubljanskoj Olimpiji čiji je vratar od 1969. do 1971. Potom odlazi u Njemačku gdje je vratar Stuttgarta od 1971. do 1972. godine. Gol slavnog Bayerna iz Münchena

čuva od 1972. do 1973. godine, potom se ponovno vraća u francuski Avignon, gdje brani od 1973. do 1974. godine i s kojim ulazi u prvu ligu.

Po završetku inozemne profesionalne karijere vraća se u rodni grad i čuva gol NK „Zagreb“ od 1974. do 1975. te nakon toga završava karijeru. Nije gubio vrijeme, već je odmah napisao Višu treneršku školu u Zagrebu u klasi profesora Milivoja Gabrijelića. Tu je krajem 1977. godine obranio diplomski rad na temu „Priprema vratara za utakmicu“.

Kao trener vodio je BSK iz Slavenskog Broda, zatim je tri i pol godine trener i izbornik reprezentacije Angole. Trenirao je i momčadi Karlovca, Čakovca i u dva navrata Samobora. Bio je član stručnog stožera reprezentacije Jugoslavije koja se pripremala za Svjetsko prvenstvo 1982. godine u Španjolskoj. Od 1984. bio je dugi niz godina trener vratara u Dinamu i nogometnoj školi Hitrec — Kacijan.

Zlatko Škorić bio je vrsni vratar, profesionalac i nogometni stručnjak od glave do pete. Tih i blage naravi, bio je uvijek spreman dobronamjerno savjetovati i pomoći mladog igrača. Bio je profesionalac od povjerenja i za primjer.

(Jurica Gizdić)